

Az iglicet tartó boszorkány

A [18]90-es években lakott Szarván egy vén banya, Szeleczkinének hívták, aki boszorkány hírében állt. Volt egy karkosara, melyet mindig magával hordott, és nagy gonddal vigyázott rá, hogy senki bele ne nézhessen. Hogy mit rejtegetett benne, senki sem tudta. Minthogy szegény volt, mit a templom egere, kéregetni járt a házakhoz. Egyszer Paksiekhoz tért be. Paksiné kíváncsiságból, hogy ugyan mit rejtegethet a kosarába, megkérte, hogy hozzon be neki tűzre való fát az udvarról. A banya kiment, kosarát bent felejtette. Erre várt csak Paksiné. Gyorsan odaugrott és felrántotta a kosár tetejét. Csodák csodájára egy fekete állatot pillantott meg benne. Azt már azonban nem tudta mégsem kivenni, hogy tulajdonképpen miféle állat is volt, mert a vén banya közben észrevette, hogy kosara nincs vele és visszacsoszogott érte. Mikor megpillantotta a kíváncsiskodó asszonyt, rémülten odaugrott, és lecsapta előtte a kosár födelét.

Azt is mondták erről a vén banyáról, hogyha evett, az első falatot mindig ledobta az asztal alá. Sokszor kérdezték is tőle, hogy miért teszi ezt, amire mindig azt felelte, csak röviden, hogy neki így muszáj tenni. Mikor meghalt, halálos ágyához papot hívtak, de nem tudta meggyóntatni. Ahogy kijött a szobából, a híveinek csak annyit mondott, hogy nem lehet az ágyához menni, s azzal eltávozott.